Trešdiena, 2022. gada 6. jūlijs

P9_TA(2022)0286

ES un multilaterālisma aizsardzība

Eiropas Parlamenta 2022. gada 6. jūlija rezolūcija par ES un multilaterālisma aizsardzību (2020/2114(INI))

(2023/C 47/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā dokumentu "Kopīgs redzējums, kopīga rīcība: stiprāka Eiropa — globāla Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģija", ar ko 2016. gada 28. jūnijā nāca klajā Komisijas priekšsēdētāja vietniece / Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Federika Mogerīni,

— ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par ES ieguldījuma stiprināšanu uz noteikumiem balstītā multilaterālismā (JOIN(2021)0003),

— ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei "Jauna ES un ASV programma globālām pārmaiņām" (JOIN(2020) 0022),

— ņemot vērā Padomes 2021. gada 12. jūlija secinājumus par ES prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijā ANO Ģenerālās asamblejas 76. sesijā,

— ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas 2020. gada 25. marta kopīgo paziņojumu par ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2020.–2024. gadam (JOIN(2020)0005), jo īpaši tā 3. nodaļu par globālas cilvēktiesību un demokrātijas sistēmas veicināšanu un 3.1. apakšnodaļu par multilaterālu sadarbību, ar kuru praksē īstenojama ES apņemšanās veidot spēcīgu un multilaterālu cilvēktiesību sistēmu,

— ņemot vērā politiskās deklarācijas, kurā izklāstīts Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvars, pārskatīto redakciju, par kuru sarunu vedēju līmenī tika panākta vienošanās 2019. gada 17. oktobrī,

— ņemot vērā ES rīcības plānu attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību (*WPS*) 2019.–2024. gadam un 2020. gada 25. novembra ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III (*GAP III*),

— ņemot vērā Padomes 2021. gada 22. februāra secinājumus par ES prioritātēm ANO cilvēktiesību forumos 2021. gadā,

— ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2021. gada ziņojumu "Mūsu kopīgā programma",

— ņemot vērā savu 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par ES lomu plašākas transatlantiskās partnerības veicināšanā ([1]),

— ņemot vērā savu 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai ([2]),

— ņemot vērā savu 2021. gada 9. jūnija ieteikumu Padomei par ANO Ģenerālās asamblejas 75. un 76. sesiju ([3]),

([1]) OV C 65, 19.2.2016., 120. lpp.
([2]) OV C 316, 6.8.2021., 2. lpp.
([3]) OV C 67, 8.2.2022., 150. lpp.

— ņemot vērā 2003. gada 10. decembra ES stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai un Padomes 2008. gada 17. decembra secinājumus par jaunām Eiropas Savienības darbības līnijām, apkarojot masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes sistēmu izplatīšanu,

— ņemot vērā savu 2021. gada 21. oktobra ieteikumu Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos par ES un Taivānas politiskajām attiecībām un sadarbību ([4]),

— ņemot vērā Padomes 2022. gada 24. janvāra secinājumus par to, kā jaunā pakāpē pacelt ANO un ES stratēģisko partnerību miera operāciju un krīžu pārvarēšanas jomā: 2022.–2020. gada prioritātes,

— ņemot vērā Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros 2015. gada 12. decembrī pieņemto Parīzes nolīgumu,

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),

— ņemot vērā 1995. gada septembrī Pekinā rīkoto ceturto Pasaules Sieviešu konferenci, Pekinā pieņemto deklarāciju un rīcības platformu par pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm, kā arī ar tām saistītos turpmākos noslēguma dokumentus, ko attiecīgi 2000. gada 9. jūnijā, 2005. gada 11. martā, 2010. gada 2. martā un 2015. gada 9. martā pieņēma ANO īpašajās sesijās "Pekina + 5", "Pekina + 10", "Pekina + 15" un "Pekina + 20", par jaunu rīcību un iniciatīvām Pekinas deklarācijas un rīcības platformas īstenošanai,

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas globālo terorisma apkarošanas stratēģiju, kuru Ģenerālā asambleja pieņēma 2006. gada septembrī un kura drīzumā tiks atjaunināta,

— ņemot vērā ANO Rezolūciju Nr. 1325(2000), ko ANO Drošības padome pieņēma 2000. gada 31. oktobrī,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2011. gada 3. maijā pieņemto rezolūciju Nr. 65/276 par ES līdzdalību ANO darbā,

— ņemot vērā četrus ES un ANO kopīgos paziņojumus ANO Ģenerālajā asamblejā 2018. gada septembrī,

— ņemot vērā savu 2018. gada 12. septembra rezolūciju par autonomo ieroču sistēmām ([5]),

— ņemot vērā 2020. gada 29. septembra Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju par savstarpēja atbalsta sniegšanu saistībā ar to attiecīgajām misijām un operācijām uz vietas,

— ņemot vērā savu 2022. gada 1. marta rezolūciju par Krievijas agresiju pret Ukrainu ([6]),

— ņemot vērā savu 2022. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropadomes 2022. gada 24. un 25. marta sanāksmes secinājumiem, tostarp par jaunākajiem notikumiem saistībā ar karu Ukrainā un ES sankcijām pret Krieviju un to īstenošanu ([7]),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0172/2022),

A. tā kā globālā kārtība kļūst aizvien nestabilāka, polarizētāka un sašķeltāka, kam iemesls ir konkurējošas programmas un politiskās nostājas, kā arī aizvien lielāks regulējuma sadrumstalotības risks un konkurence regulatīvo standartu jomā; tā kā dažādos pasaules reģionos aizvien vairāk tiek apdraudēta demokrātija, cilvēktiesības un tiesiskums; tā kā cilvēktiesību aizstāvji un pilsoniskās sabiedrības aktīvisti saskaras ar aizvien lielāku apdraudējumu un riskiem tāpēc vien, ka likumīgi veic savu darbu;

B. tā kā multilaterālā kārtība tika veidota tā, lai risinātu un novērstu mūsdienu problēmas, piemēram, badu un galēju nabadzību, nevienlīdzību, vides degradāciju, slimības, ekonomikas satricinājumus un konfliktus; tā kā, lai gan ir gūti būtiski panākumi, pēdējos desmit gados vairākās jomās tomēr ir vērojama lejupslīde;

([4]) OV C 184, 5.5.2022., 170. lpp.
([5]) OV C 433, 23.12.2019., 86. lpp.
([6]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0052.
([7]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0121.

C. tā kā ir jāatjauno sociālais līgums un no jauna jāveido uzticēšanās;

D. tā kā 2015. gada septembrī visas valstis apņēmās īstenot vērienīgu programmu kopīgai globālu problēmu risināšanai, proti, ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam;

E. tā kā, lai gan multilaterālisms joprojām ir labākā organizatoriskā sistēma globālo jautājumu risināšanai, ir jāatzīst, ka šobrīd ir sarežģīti rast iespējas, kā šo sistēmu efektīvi īstenot;

F. tā kā pasaulē sācies jauns daudzpolārs laikmets, ko raksturo gan liels satricinājumu, konfrontāciju un nestabilitātes potenciāls, gan liela ģeopolitiskā konkurence, netradicionāli draudi un konflikti, piemēram, hibrīduzbrukumi un kiberuzbrukumi, hibrīdkarš un dezinformācija, kuri bieži vien risinās tālu no sabiedrības acīm, taču būtiski ietekmē ES un globālo drošību, un attiecībā uz kuriem mums nav piemērotu rīku, lai pret tiem vērstos un uz tiem reaģētu; tā kā pastāv risks, ka varētu veidoties plaisa starp pašreizējiem globālajiem problēmjautājumiem un pašreizējās multilaterālās sistēmas spēju nodrošināt efektīvus un iekļaujošus risinājumus;

G. tā kā vienlaikus globālā mērogā aizvien biežāk nākas risināt politiskas problēmas un uzdevumus, kam vajadzīga starptautiska līmeņa rīcība, tostarp efektīvs globāls politiskais dialogs, sadarbība un nostāju konverģence, lai varētu izstrādāt ilgtspējīgus risinājumus, kas var nodrošināt rezultātus, koordinētu rīcību un vienotus standartus noteikumos balstītā kārtībā, kas efektīvi darbotos visu interesēs un veicinātu cilvēktiesības un tiesiskumu; tā kā šiem standartiem būtu jāveicina starptautiskais miers, stabilitāte un ilgtspējīga attīstība; tā kā ES atbalsta starptautiskos tiesību aktus un normas;

H. tā kā pasaule ir kļuvusi aizvien lielākā mērā savstarpēji saistīta, padarot starptautiskā līmeņa rīcībspēkus savstarpēji atkarīgākus un problēmjautājumus — sarežģītākus; tā kā no šīs situācijas izrietošās daudzlīmeņu problēmas prasa kolektīvu rīcību, elastīgas struktūras un visu ieinteresēto personu iesaisti;

I. tā kā pašreizējā multilaterālā kārtība izriet no pasaules kārtības, kas izveidojās pēc 1945. gada, un tā ne vienmēr pilnībā atspoguļo mūsdienu pasauli, ņemot vērā to, ka ne visi pašreizējie pasaules mēroga rīcībspēki tika pienācīgi ņemti vērā šīs multilaterālās struktūras izstrādē;

J. tā kā laikā, kad pieaug parasto ieroču tirdzniecība, palielinās ieroču sistēmu autonomijas līmenis un tiek veikti ieguldījumi jaunos masu iznīcināšanas ieročos, tiek atcelta un vājināta globālā ieroču kontroles, atbruņošanās un neizplatīšanas politika un normas;

K. tā kā multilaterālisms kā mierīgs suverēnu valstu attiecību organizēšanas veids saskaras ar aizvien vairāk izaicinājumiem, ko daļēji izraisa tādas izmaiņas starptautiskajā sistēmā kā jaunu rīcībspēku uznākšana uz globālās skatuves un to radītie hibrīddraudi, spriedze multilaterālo institūciju īpatnību dēļ un nepieciešamība pilnībā pārveidot gadu desmitiem pastāvējušas institūcijas, pieaugošā plaisa starp sabiedrisko domu un institūcijām, pret globalizāciju vērsta negatīva noskaņojuma palielināšanās, tradicionāli dominējošo ģeopolitisko spēku ietekmes mazināšanās un no tās izrietošā globālo brīvību un demokrātijas samazināšanās; tā kā Covid-19 pandēmija un tās nepieredzētā ietekme uz starptautisko sabiedrību ir gan pastiprinājusi, gan paātrinājusi šīs pārmaiņas; tā kā patlaban atrodamies uz jauna laikmeta sliekšņa, saskaroties ar draudiem, ka varētu tikt iedragāts vairāk nekā 70 gadus ilgušais progress un relatīvais miers un nostiprināties tādu autoritāru politiķu laikmets, kuri cenšas apdraudēt uz starptautiskajiem noteikumiem, starptautiskajām tiesībām, kā arī tiesiskumu, atbildību, demokrātiju un cilvēktiesībām, dzimumu līdztiesību un daudzveidību balstīto kārtību; tā kā valstu populistiskie impulsi, atšķirīgie un mainīgie mērķi, kā arī piemērošanas un pārskatatbildības metožu trūkums liek multilaterālajai sistēmai saskarties ar trim savstarpēji saistītām krīzēm, proti, varas, būtiskuma un leģitimitātes krīzi, un šīs krīzes izcēlušās galvenokārt Rietumiem raksturīgā politiskās gribas un koordinācijas trūkuma dēļ;

L. tā kā multilaterālisma krīze var būt iespēja, izmantojot efektīvu sadarbību, solidaritāti un koordināciju, no jauna nonākt pie vienprātības attiecībā uz starptautisku kārtību, kuras pamatā ir multilaterālisms un tiesiskums; tā kā ES būtu jāatbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir integrēt pilsoniskās sabiedrības viedokļus multilaterālu forumu, piemēram, ANO, lēmumu pieņemšanas procesos; tā kā ES būtu jāatbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas Parlamentārās asamblejas (*UNPA*) izveide ANO sistēmā, lai palielinātu globālās pārvaldības demokrātisko raksturu, demokrātisko pārskatatbildību un pārredzamību;

M. tā kā, lai pārvarētu šo daudzdimensionālo un daudzšķautņaino krīzi, ir nepieciešams ātri revitalizēt multilaterālismu; tā kā miera un drošības, pamatbrīvību un demokrātijas apdraudējums, klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības zudums, vides degradācija, katastrofu riska pārvaldība, globālās sabiedrības veselības problēmas, protekcionisma palielināšanās, dezinformācija, ārvalstu iejaukšanās, dzimumu līdztiesība, ilgtspējīga attīstība un vispārēja nabadzības un nevienlīdzības padziļināšanās ir dažas no neatliekamajām problēmām, kādas pasaulē šobrīd jārisina; tā kā noturīgus un ilgtspējīgus risinājumus minētajām, kā arī nākotnē iespējamām problēmām starptautiskā sabiedrība spēs rast vienīgi ar nostiprinātu multilaterālu kārtību un politisko vadību;

N. tā kā, lai revitalizētu un aizstāvētu multilaterālismu, Eiropas Savienībai ir jāpalīdz uzturēt multilaterālo institūciju un starptautisko organizāciju dzīvotspēju un darbību, vienlaikus cenšoties padziļināt sadarbību ar līdzīgi domājošiem partneriem, lai cīnītos par savām vērtībām un interesēm; tā kā šīs koalīcijas mainīsies atkarībā no aplūkojamiem jautājumiem, un tam nevajadzētu apdraudēt esošās institūcijas; tā kā ES būtu jācenšas veidot atvērtas koalīcijas, nevis ekskluzīvus klubus; tā kā ES ir jāatrod jauni veidi, kā sadarboties ar dienvidu puslodes valstīm un šī sadarbība jāīsteno kā vienlīdzīgiem partneriem uz savstarpēji vienlīdzīgiem pamatiem;

O. tā kā klimata pārmaiņas un Covid-19 pandēmija ir parādījušas, cik nozīmīgs pasaulei ir globālais sabiedriskais labums un politiska prioritāte šajā ziņā, piemēram, *inter alia* iekļaujoša, droša un uzticama piekļuve veselības aprūpei, tīram gaisam, ūdenim, pārtikai un citiem resursiem, izglītībai, tehnoloģijām un kibertelpai; tā kā Covid-19 pandēmija mums ir atgādinājusi par acīmredzamu faktu, proti, saskaroties ar pandēmiju, mūsu veselības drošības ķēde ir vien tik stipra kā vājākā veselības sistēma; tā kā Covid-19, lai vai kur, apdraud cilvēkus un ekonomiku visā pasaulē; tā kā piekļuve globālajiem sabiedriskajiem labumiem un politiskie risinājumi, kuru mērķis ir standartizēt un paplašināt šādu piekļuvi valstīs un kopienās, prasa globālu sadarbību mērķu, kopēju minimālo standartu un aktīva atbalsta jomā, lai sasniegtu visneaizsargātākās valstis un kopienas; tā kā šajā ziņā ir vajadzīga efektīva multilaterāla programma, kas orientēta uz globāliem sabiedriskajiem labumiem un pārvaldības struktūrām, kuras pastiprina piekļuvi šādiem labumiem; tā kā efektīvu politisko dialogu, sadarbību un īstenošanu piekļuvē globāliem sabiedriskiem labumiem nekādā gadījumā nevar un nedrīkst nodalīt no pamattiesību un cieņas veicināšanas un aizsardzības, kā arī pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanas visiem cilvēkiem, jo īpaši neaizsargātākajām grupām; tā kā Covid-19 pandēmija parādīja, cik svarīgs ir PVO darbs un PVO spēja ātri un efektīvi pārvaldīt reaģēšanu uz pandēmiju, taču vienlaikus atklājās arī bažas raisoši aspekti, piemēram, mēģinājumi šajā nolūkā iejaukties PVO rīcībā un manipulēt ar to;

P. tā kā viens no nopietnākajiem miera un starptautiskās drošības apdraudējumiem joprojām ir terorisms;

Q. tā kā autoritāro un totalitāro režīmu un neliberālu valdību aizvien lielākā uzstājība multilaterālos forumos un starptautiskās organizācijās, tostarp mēģinājumi vājināt un mainīt starptautiskās normas, un spēcīgā iesaiste attiecīgo starptautisko organizāciju un multilaterālo forumu pārvaldībā un lēmumu pieņemšanā, var radīt asimetriskas, mazāk efektīvas un neobjektīvas politiskas reakcijas un nevienlīdzīgus darbības apstākļus visiem pārējiem starptautiskās sabiedrības locekļiem un krietni vājināt starptautiskās sabiedrības apņemšanos aizsargāt un veicināt universālās vērtības un vispārējās tiesības; tā kā individuālas darba kārtības, vienpusējas darbības un iesaistes un atbalsta trūkums daudzpusējiem risinājumiem vēl vairāk var apdraudēt multilaterālismu, kas ir būtisks organizējošs princips transnacionālu problēmu risināšanai; tā kā šajā sakarībā ir svarīgi vēlreiz apstiprināt tādas vērtības kā uz noteikumiem balstīta pārvaldība, starptautiskā sadarbība un apņemšanās ievērot pamattiesības un patiesi vienlīdzīgus darbības apstākļus visiem starptautiskās sabiedrības dalībniekiem; tā kā šo mērķu sasniegšanā izšķirīga nozīme būs attiecīgām starptautiskām organizācijām un multilaterāliem forumiem; tā kā šie mērķi ne tikai ļaus efektīvāk un pozitīvi ietekmēt politiku globālo problēmu risināšanā, bet arī ierobežos un novērsīs konfliktu risku;

R. tā kā ES vairāk nekā jebkad agrāk būtu par vienu no savām kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) prioritātēm jānosaka ieguldījums multilaterālo organizāciju stiprināšanā; tā kā ES Stratēģiskajā kompasā liela nozīme piešķirta starptautiskām un multilaterālām partnerībām, kas ir viens no KDAP pamatpīlāriem;

S. tā kā cīņā pret ārvalstu ļaunprātīgu iejaukšanos ir nepieciešama multilaterāla līdzīgi domājošu partneru sadarbība;

T. tā kā ANO ģenerālsekretāra ziņojums "Mūsu kopīgā programma", kas tika iesniegts ANO Ģenerālajai asamblejai 2021. gada septembrī, ko Ģenerālā asambleja atzinīgi novērtēja 2021. gada novembrī un kas tika izstrādāts plašas apspriešanās procesā, kurā piedalījās ANO dalībvalstis, intelektuāļi, jaunieši, pilsoniskā sabiedrība, attiecīgās ieinteresētās personas un pilsoņi, kā arī ANO sistēma un tās daudzie partneri, liecina, ka nākotnē būs vajadzīgs efektīvāks, iekļaujošāks, noteikumos balstīts un tīklots multilaterālisms; tā kā tas būs būtiski ANO sistēmai un citiem multilateriāliem forumiem, lai tie turpinātu pildīt efektīva satvara funkciju globālām apspriedēm un lēmumu pieņemšanai; tā kā šajā sakarībā ES atrodas unikālā pozīcijā, kas ļauj atbalstīt ANO un citas attiecīgās starptautiskās organizācijas reformu procesā un dot jaunu sparu to spējai darboties rezultatīvi un sadarboties — tostarp vietējā un reģionālā līmenī — ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, jauniešiem vai kopienām, kuras visvairāk cieš no klimata pārmaiņām; tā kā, to darot, ES būtu jāizmanto iespēja konstruktīvi un efektīvi sadarboties ar konkurējošām lielvarām, vienlaikus saglabājot stingru nostāju attiecībā uz pamattiesībām un brīvībām, jāveicina universālās vērtības balstīts sociālais un politiskais modelis un jāīsteno ciešāka sadarbība un koordinācija ar līdzīgi domājošām valstīm, lai nostiprinātu universālo vērtību un pamattiesību pārākumu un sekmētu efektīvu risinājumu rašanu globālām problēmām; tā kā parlamentārā diplomātija būs būtisks elements, ar ko stiprināt uz noteikumiem balstītu, iekļaujošu, tīklotu un efektīvu multilaterālismu;

U. tā kā ES un tās dalībvalstis joprojām ir apņēmības pilnas atbalstīt multilaterālismu un globālo pārvaldību, veicināt ANO pamatvērtības kā ES ārpolitikas neatņemamu sastāvdaļu un veltīt savus centienus ANO sistēmas trim pīlāriem: cilvēktiesībām, mieram un drošībai, un attīstībai;

V. tā kā ES un ANO turpina cieši sadarboties vairāk nekā 170 valstīs, lai uzlabotu cilvēktiesību aizsardzību visiem, samazinātu badu un uztura nepietiekamību, novērstu un pārvarētu krīzes, veidotu demokrātiskas un iekļaujošas sabiedrības, sniegtu būtiskus pakalpojumus, veicinātu videi draudzīgu izaugsmi un pienācīgas kvalitātes darbvietas un nodrošinātu dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību;

W. tā kā Parlamenta loma un instrumenti parlamentārās diplomātijas, starpniecības un dialoga jomā var aktīvi palīdzēt stiprināt multilaterālismu;

X. tā kā jaunais instruments "Eiropa pasaulē — kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instruments" (finanšu instruments "Eiropa pasaulē") kopā ar pieeju "Eiropas komanda" un stratēģiju "Globālā vārteja" nodrošina Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm spēju sinerģiski apvienot resursus, labāk koordinēt palīdzību un pozitīvi ietekmēt ES ārējo darbību, tostarp arī starptautiskos forumos, ņemot vērā partnervalstu vajadzības, tostarp arī pastāvīgi un pastiprināti sadarbojoties ar ANO attiecīgajās valstīs uz vietas; tā kā Savienībai būtu jānosaka par prioritāti sniegt palīdzību valstīm, kuras izsenis nodrošina labu pārvaldību un ievēro demokrātijas principus un cilvēktiesības; tā kā jaunais finanšu instruments "Eiropa pasaulē" nodrošina augsta līmeņa politisko dialogu starp Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un Parlamentu par plānošanas prioritātēm, sniedzot Parlamentam iespēju šo politikas un plānošanas dialogu no jauna sasaistīt ar savu politisko ietekmi un konsultācijām ar trešām valstīm un tādējādi stiprināt ES spēju ar parlamentārās diplomātijas darbībām un saziņas pasākumiem palīdzēt attiecīgajām trešām valstīm un pozitīvi ietekmēt tās;

Y. tā kā Eiropas Savienībai nolūkā stiprināt savu vienoto nostāju ir būtiski jāmaina lēmumu pieņemšanas process ārlietu jautājumos; tā kā vienprātīga lēmumu pieņemšana tikai kavē Savienības spēju starptautiskā mērogā darboties kā spēcīgai dalībniecei un tā kā EĀDD kopā ar dalībvalstīm būtu jāvienojas par kvalificēta vairākuma balsošanu ārpolitikas jautājumos, jo tas ir efektīvāks lēmumu pieņemšanas veids,

Trešdiena, 2022. gada 6. jūlijs

ES pamatvērtībās nostiprināta multilaterālisma atjaunošana

1. atzinīgi vērtē Komisijas un PV/AP kopīgo paziņojumu Parlamentam un Padomei par ES ieguldījuma stiprināšanu uz noteikumiem balstītā multilaterālismā; uzskata, ka šis paziņojums ļoti tieši sekmē un virza tālāk pārdomu procesu par ES ārpolitikas turpmāko virzību, sākot ar tik svarīgo, bet vienlaikus arī vispārīgo apņemšanos veltīt centienus efektīva multilaterālisma īstenošanai, kā noteikts 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā, un beidzot ar pārdomām par to, kā efektīva multilaterālisma vērtību un mērķi savienot ar principiālu pragmatismu un nepieciešamību veicināt un aizsargāt ES intereses un vērtības, kā noteikts 2016. gada globālajā ES ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā; atgādina, ka labākā stratēģija multilaterālisma aizsardzībai ir to atjaunot, padarot to iekļaujošāku, noturīgāku un efektīvāku;

2. atbalsta kopīgajā paziņojumā pausto apgalvojumu, ka Padomei ir jāizmanto Līguma noteikumi, kas ļauj konstruktīvi atturēties un kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā pieņemt lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu; uzsver nepieciešamību turpmākajos ES Līgumu grozījumos nostiprināt kvalificēta vairākuma balsošanu ārpolitikas jautājumos, jo tas ļautu ES kļūt par efektīvāku pasaules mēroga rīcībspēku;

3. piekrīt Komisijai un PV/AP, ka ES ir jābūt uzstājīgākai, īstenojot savas intereses un veicinot universālās vērtības, uz kurām tā balstās, un tāpēc ir vienisprātis, ka ES ir jāaizsargā un jāstiprina šīs vērtības, noteikumos balstīta kārtība un multilaterālisms, lai garantētu vienlīdzīgus rīcības apstākļus starptautiskajai sabiedrībai, nodrošinot platformu iekļaujošam politikas dialogam, sadarbībai un konverģencei un panākot politiskas reakcijas, ko atbalsta starptautiskā sabiedrība kopumā un kas patiešām var dot rezultātus;

4. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES stiprinātu ārējās darbības un diplomātijas instrumentu kopumu, papildinot to ar saviem autonomiem instrumentiem, palielinot savu spēju būt globālam rīcībspēkam un paust vienotu nostāju, lai labāk aizstāvētu multilaterālismu, tostarp izveidojot Eiropas Diplomātisko akadēmiju, kā to nesen aicinājis Eiropas Parlaments; atkārtoti aicina iekļaut jauno Eiropas "Bauhaus" kā jaunu instrumentu ES ārējās darbības instrumentu kopumā un kā noderīgu kultūras un publiskās diplomātijas instrumentu, kas ir būtisks, lai veicinātu vērtībās balstītu multilaterālu kārtību un stiprinātu starptautiskās partnerības;

5. norāda, ka ES spēj izstrādāt ļoti efektīvus un iekļaujošus regulatīvos standartus savam vienotajam tirgum, un uzskata, ka ES būtu arī savas ārējās darbības satvarā jācenšas šādus standartus popularizēt kā konceptuālu pamatsistēmu un ieguldījumu diskusijā par efektīviem globāliem regulatīvajiem standartiem; atgādina, ka Līguma par Eiropas Savienību (LES) 24. pantā ir norādīts, ka "uzticības un savstarpējas solidaritātes garā dalībvalstis aktīvi un konsekventi atbalsta Savienības ārpolitiku un drošības politiku" un ka tās "atturas no jebkādas rīcības, kas ir pretrunā Savienības interesēm vai varētu liegt tai būt iedarbīgam, vienotam spēkam starptautiskās attiecībās"; pauž bažas par dažu dalībvalstu darbībām, piemēram, divpusēju diplomātisku iniciatīvu īstenošanu ar trešām valstīm, kas var būt pretrunā LES 24. panta noteikumiem;

6. uzskata, ka Eiropas Savienībai arī turpmāk jādarbojas kā nelokāmam un spēcīgam multilaterālisma aizstāvim pasaulē un jāizvairās no darbībām, kas kaitē šo mērķu īstenošanai; tomēr secina, ka ES, lai saglabātu savas konkurences priekšrocības, ir jāreaģē uz globālajām norisēm, piemēram, pieaugošo sadrumstalotību, tirdzniecības kā ieroča izmantošanu un protekcionismu;

7. uzskata, ka ES būtu jāizmanto centieni rast risinājumus globālām problēmām, piemēram, klimata pārmaiņām, vai veicināt stabilitāti un mieru, raugoties uz to kā iespēju izvērst plašākas diplomātiskas attiecības ar trešām valstīm, ar kurām ne vienmēr ir uzreiz iespējams dialogs un sadarbība citos politiskos jautājumos;

8. aicina ES kļūt uzstājīgākai un stratēģiskākai, risinot aizvien lielākus globālos draudus; uzsver, ka, ņemot vērā strauji mainīgo ģeopolitisko situāciju, pasaule atrodas krustcelēs un pastāv risks, ka multilaterālās iestādēs dominēs nedemokrātiski režīmi; prasa multilaterālos forumos stingri apņemties aizsargāt demokrātiju un pamattiesības un rīkoties, lai šo apņemšanos pildītu;

9. atgādina, ka ES gandrīz visās starptautiskajās organizācijās un multilaterālos forumos ir vien novērotāja un ka šī situācija neatspoguļo nedz ES kompetenču mērogu, nedz pārvalstisku reģionālo organizāciju pieaugošo nozīmi globālo lēmumu pieņemšanā; uzskata, ka ES efektivitāte pasaules mērogā ir cieši saistīta ar tās statusu multilaterālos forumos un organizācijās; tādēļ aicina dalībvalstis paust politisko gribu stiprināt ES pozīciju multilaterālās organizācijās un forumos un gūt trešo valstu atbalstu šādai statusa maiņai, lai ES varētu patiesi pildīt savu apņemšanos efektīvi aizstāvēt multilaterālismu;

Apvienoto Nāciju Organizācijas stiprināšana un Eiropas Savienības līdzdalība ANO sistēmā

10. atkārtoti pauž visstingrāko atbalstu ANO ģenerālsekretāra Antoniu Guterreša ieviestajai reformu programmai un norāda, ka ir vajadzīgs turpmāks progress, jo īpaši attiecībā uz sieviešu, jauniešu un neaizsargātā situācijā esošu cilvēku iekļaušanu, kā arī attiecībā uz informētības palielināšanu par intersekcionalitāti ANO struktūrās; uzsver, cik būtiska ir tāda ANO sistēma, kas var turpināt rezultatīvu darbību; norāda uz to, cik nozīmīgs ANO sistēmai ir ANO ģenerālsekretāra redzējums "Viena ANO", saskaņā ar kuru dažādās ANO aģentūras un struktūras patiešām būtu savstarpēji saistītas un darbotos kopā, pamatojoties uz vienotu budžeta un pārvaldības satvaru, un stiprinātu ANO mērķu sasniegšanu; jo īpaši izceļ ANO pastāvīgo koordinatoru pilnveidoto lomu, ko paredz ANO attīstības sistēmas reforma, un uzskata, ka šiem ANO pastāvīgajiem koordinatoriem, kas patlaban darbojas vairāk nekā 130 valstīs, būtu ne tikai jāvada ANO programmu īstenošanas koordinācija attiecīgajās valstīs nolūkā stiprināt ANO rīcības vienotību, bet arī cieši jāsadarbojas un jāapspriežas ar ES delegācijām attiecīgajā ANO dalībvalstī, lai panāktu sinerģiju un stiprinātu savstarpējo saikni ar ES tematiskajām un ģeogrāfiskajām programmām, kas izstrādātas konkrētajai valstij;

11. atkārtoti apstiprina, ka ES un ANO būtu cieši jāsadarbojas gan centrālās administrācijas līmenī, gan reģionos un valstīs, kur tās sniedz palīdzību, lai apmainītos ar analīzi un saskaņotu politiku un plānošanu nolūkā maksimāli palielināt ietekmi uz cilvēku un planētas labklājību; atgādina, ka ES lielā mērā var paplašināt ANO programmu tvērumu un ietekmi trešās valstīs un savu plānošanu un palīdzību veidot tā, lai nodrošinātu sinerģiju, tā pastiprinot arī savu ietekmi atbilstoši ANO mērķiem; tāpēc uzsver, cik būtiska ir cieša ES un ANO apspriešanās un sadarbība, aicina Komisiju, EĀDD un ES delegācijas trešās valstīs aktīvi vērsties pie ANO un apspriesties ar to par ANO politiku un plānošanas darbībām 2021.–2027. gada periodā un arī tālākā nākotnē; aicina ANO regulāri apspriesties ar ES gan ANO centrālās administrācijas līmenī, gan arī uz vietas trešās valstīs;

12. uzskata, ka ES un ANO vajadzētu rīkot ikgadējas augstākā līmeņa sanāksmes, kurās ANO ģenerālsekretārs varētu apspriesties ar Padomi, Komisiju, EĀDD un Parlamentu; aicina ANO nodrošināt augsta līmeņa ANO sarunu partneru pastāvīgu klātbūtni Parlamentā, lai turpinātu strukturētu un konsekventu politisko dialogu un palielinātu ANO centienu redzamību; uzsver nepieciešamību uzlabot ANO politisko darbību un prasa veidot spēcīgāku saikni starp ANO un reģionālajām organizācijām, kā to uzsvēris ANO ģenerālsekretārs Antoniu Guterrešs; uzsver nepieciešamību stiprināt ANO aģentūru koordināciju ar starptautiskajām finanšu iestādēm, šajā nolūkā izmantojot ANO Ekonomikas un sociālo lietu padomi (*ECOSOC*); atbalsta ANO ģenerālsekretāra Antoniu Guterreša priekšlikumus dot jauniešiem un pilsoniskajai sabiedrībai iespēju paust spēcīgāku viedokli ANO sistēmā;

13. uzsver — lai ES kļūtu par efektīvāku globālo partneri, kas spēj aizsargāt multilaterālo kārtību, ir jāuzlabo ES spēja stingri un ātri rīkoties kā uzticamam drošības garantam; tāpēc aicina Padomi un Komisiju rūpīgi izvērtēt, izpētīt un izstrādāt iespējas, kā izveidot pastāvīgas daudznacionālas militārās vienības, kas pastāvīgi atrastos kopā un piedalītos kopīgās apmācībās;

14. aicina ANO ģenerālsekretāru pastiprināt ANO Dzimumu paritātes stratēģijas īstenošanas centienus, jo tā ir būtisks rīks, ar kuru nodrošināt sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību visos ANO sistēmas hierarhijas līmeņos; atgādina, ka kopš ANO izveides 1945. gadā ANO ģenerālsekretāra amatā nekad nav bijusi iecelta sieviete; norāda uz vispārējo vajadzību pēc sieviešu un atstumto grupu taisnīgas pārstāvības, kā arī pēc lielākas daudzveidības starptautiskajās organizācijās; stingri atbalsta programmu "Jaunatne, miers un drošība" un tās mērķi piešķirt jauniešiem lielākas viedokļa paušanas iespējas lēmumu pieņemšanā vietējā, valsts, reģionālā un starptautiskā līmenī;

15. uzskata, ka ES ir jāapzina ANO struktūras un citas multilaterālas organizācijas, kuru galvenais uzdevums būtu veicināt politisko dialogu, konverģenci un politikas risinājumus globālām problēmām un standartu noteikšanu; un būtu jānosprauž skaidri mērķi un jānosaka skaidras prioritātes attiecībā uz dialogu ar šādām struktūrām un organizācijām un tām sniegto atbalstu, tostarp arī budžeta atbalstu; šajā sakarībā atgādina, ka ES un tās dalībvalstis jau ir galvenās līdzekļu devējas ANO un daudzām tās aģentūrām un programmām, taču šīs saistības un atbalsts ANO ne vienmēr nozīmē lielāku ES, tās dalībvalstu un līdzīgi domājošu partneru ietekmi ANO galveno aģentūru nostājās vai multilaterālos forumos, un tas ir īpaši satraucoši laikā, kad šādos forumos pieaug nedemokrātisku režīmu, piemēram, Krievijas, uzstājība;

16. norāda uz standartu pieaugošo ģeopolitisko nozīmi, jo īpaši tehnoloģiju jomā, un mudina ES rīkoties stratēģiski, lai kļūtu par standartu noteikšanas lielvaru daudzpusējos forumos;

17. aicina ES, tās dalībvalstis un līdzīgi domājošus partnerus vēl vairāk uzlabot koordināciju saistībā ar kopīgu atbalstu kandidēšanai uz vadošiem amatiem daudzpusējos forumos; turklāt atzīmē nepieciešamību saskaņot darbību ar līdzīgi domājošiem partneriem citos pasaules reģionos, un atzīmē, cik svarīgi ir ievērot principu, ka vadošo amatu ģeogrāfiskajam sadalījumam ir jābūt vienlīdzīgam, saglabājot uzmanības centrā demokrātiskās vērtības;

18. šajā sakarībā uzsver Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) kā Eiropas drošības pīlāra būtisko nozīmi un prasa vēl vairāk stiprināt organizācijas visaptverošo drošības pieeju;

19. aicina ES strādāt kopā ar ANO, reģionālām organizācijām un starptautiskiem forumiem, piemēram, G7 un G20, un *ad hoc* koalīcijās, lai risinātu globālos izaicinājumus, ar kuriem saskaramies tagad un saskarsimies nākotnē;

20. aicina Komisiju un PV/AP turpināt izvērst savu multilaterālisma stratēģiju, tostarp regulāri atjauninot pamatnostādnes par to, kā rīkoties dažādos forumos, piemēram, tādos jautājumos kā ANO sistēmas reforma un centrālāka ES loma vai oficiāla ES pārstāvība, un attīstot redzējumu par jaunu globālo kārtību, lai to veidotu tā, ka būtu iespējams revitalizēt multilaterālismu; uzskata, ka ES būs jāveido alianses ar līdzīgi domājošiem partneriem, lai attīstītu daudzpusēju sadarbību dažādos forumos, taču šajās aliansēs ne vienmēr būs iesaistīti vieni un tie paši dalībnieki, savukārt par mērķi vienmēr jānosaka efektīvas, noteikumos balstītas globālās pārvaldības sistēmas uzturēšana;

21. atkārtoti uzsver iepriekšējās rezolūcijās pausto nostāju attiecībā uz Krievijas agresīvo karu pret Ukrainu;

22. visstingrākajā veidā nosoda Krievijas Federācijas agresīvo karu pret Ukrainu, kā arī Baltkrievijas iesaisti šajā karā, un pieprasa Krievijai nekavējoties izbeigt visas militārās darbības Ukrainā un bez nosacījumiem atvilkt visus bruņotos spēkus un militāro ekipējumu no visas starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas; uzsver, ka militārā agresija un iebrukums ir nopietns starptautisko tiesību pārkāpums; uzskata, ka Krievijas iebrukums Ukrainā ir uzbrukums ne tikai suverēnai valstij, bet arī Eiropā noteiktajiem sadarbības un drošības principiem un mehānismiem, kā arī noteikumos balstītai starptautiskajai kārtībai, kā tā nostiprināta ANO Statūtos;

23. atzinīgi vērtē Krievijas atstādināšanu no ANO Cilvēktiesību padomes (*UNHRC*); atzinīgi vērtē starptautisko organizāciju lēmumus apturēt Krievijas līdzdalību, tostarp kultūras un sporta jomā; aicina ES līderus un citu valstu līderus izslēgt Krieviju no G20 un citām daudzpusējās sadarbības organizācijām, piemēram, Pasaules Tirdzniecības organizācijas, *UNESCO* u. c., kas būtu svarīgs apliecinājums tam, ka starptautiskā sabiedrība saskarē ar šo agresīvo valsti neatgriezīsies pie līdzšinējā ierastā attiecību modeļa;

24. uzsver, ka tagad prioritātei ir jābūt spēkā esošo sankciju pilnīgai un efektīvai īstenošanai visā ES un ar ES starptautisko sabiedroto palīdzību; aicina ES izmantot daudzpusējos forumus šo sankciju efektivitātes nodrošināšanai;

25. aicina nekavējoties un pilnībā ieviest Krievijas naftas, ogļu, kodoldegvielas un gāzes embargo, pilnībā atteikties no "Nordstream 1" un "Nordstream 2" un nākt klajā ar plānu attiecībā uz to, kā turpināt īstermiņā nodrošināt ES energoapgādes drošību; aicina ES daudzpusējos forumos nodrošināt atbalstu trešām valstīm, kuras vēlas noteikt embargo Krievijas enerģijas importam;

26. atzinīgi vērtē ES un tās dalībvalstu spēju strādāt koordinēti un paust vienotu nostāju ANO sistēmā, jo īpaši ANO Ģenerālajā asamblejā, ANO Drošības padomē un ANO Cilvēktiesību padomē; šajā ziņā uzteic nozīmīgos ES delegāciju koordinēšanas centienus ANO struktūrās Ņujorkā un Ženēvā; uzskata, ka šī vienotā un sinerģiskā pieeja būtu jāīsteno ikvienā ANO struktūrā, aģentūrā vai jebkurā citā starptautiskā organizācijā, lai ES varētu rīkoties saliedēti un gūt rezultātus daudzpusējos forumos; pauž nožēlu, ka Drošības padome plašās veto tiesību izmantošanas dēļ konsekventi nespēj pieņemt lēmumus un līdz ar to nespēj reaģēt uz krīzēm, kādas piemeklējušas Ukrainu, Sīriju, Etiopiju un Sudānu, kā arī līdzīgām krīzēm pagātnē, un ka tam bijusi negatīva ietekme uz šo krīžu novēršanas, pārvaldības un atrisināšanas gaitu; uzsver, ka nav attaisnojams tas, ka viena valsts var apturēt centienus situācijās, kad tiek pastrādāts genocīds, noziegumi pret cilvēci vai kara noziegumi;

27. mudina ANO iecelt īpašo sūtni Lībijā, jo šis amats ir vakants kopš 2021. gada novembra un demokrātijas process Lībijā joprojām nav pavirzījies uz priekšu;

28. pauž nožēlu, ka 2022. gadā Drošības padomē būs tikai divas ES dalībvalstis; uzskata, ka ES un dalībvalstīm būtu jāveicina pārdomu process par Drošības padomes reformas noteikumiem, ar ko varētu atjaunot tās spēju laikus un efektīvi risināt krīzes, visaptveroši ierobežot veto tiesības un mainīt Drošības padomes sastāvu, lai precīzāk atspoguļotu mūsdienu pasauli;

29. šajā sakarībā atkārtoti pauž viedokli, ka ES un tās dalībvalstīm būtu jāstrādā pie tā, lai panāktu plašu vienprātību par Drošības padomes reformu, *inter alia* nodrošinot Eiropas Savienībai pastāvīgu vietu papildus tām vietām, kas patlaban jau ir ES dalībvalstīm; mudina ES dalībvalstis, cenšoties iegūt vietu Drošības padomē, nekonkurēt citai ar citu;

30. pauž bažas par pašreizējās ieroču kontroles un atbruņošanās sistēmas un tās juridisko instrumentu pavājināšanos; atbalsta visus centienus starptautiskajā darba kārtībā no jauna iekļaut ieroču kontroles un atbruņošanās jautājumus, tostarp atjaunojot Atbruņošanās konferenci; aicina ES un tās dalībvalstis pārskatīt un atjaunināt ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai, lai ņemtu vērā jaunākās ģeopolitiskās, tehnoloģiskās un juridiskās norises un nodrošinātu atjauninātu un vērienīgu pamatu ES daudzpusējai iesaistei ieroču neizplatīšanas un atbruņošanās jomā; pauž bažas par tādu jaunu militāru tehnoloģiju izstrādi kā mākslīgais intelekts, kosmiskie ieroči, biotehnoloģijas un virsskaņas ieroči un aktīvi atbalsta centienus un jaunas iniciatīvas, lai šajā ziņā apturētu vairāku ANO dalībvalstu bruņošanās programmas; atbalsta darbu, ko veic ANO Atbruņošanās komisijas Kosmosa jautājumu darba grupa nolūkā praktiski īstenot pārredzamības un uzticības veicināšanas pasākumus attiecībā uz darbībām kosmosā;

31. atbalsta ANO ģenerālsekretāra iniciatīvu "Rīcība miera uzturēšanai", kas paredz atjaunināt ES un ANO partnerību krīžu pārvaldības un miera operāciju jomā un izpētīt iespējas veidot jaunas partnerības, tostarp ES, ANO un Āfrikas Savienības partnerību, un iesaistīties sadarbībā ar citām reģionālām organizācijām; atkārtoti uzsver sieviešu ārkārtīgi nozīmīgo lomu konfliktu starpniecībā un miera uzturēšanas misijās un atgādina par sieviešu nepietiekamo pārstāvību visos ANO, ES un citu daudzpusējo organizāciju un misiju līmeņos;

32. aicina ES un tās dalībvalstis uzlabot spēju apmainīties ar informāciju, apspriesties un koordinēt stratēģijas, politiku un nostāju, tostarp tādu daudzpusējo struktūru pārvaldes struktūrās un valdēs, kurās ES nav tieši pārstāvēta, sākot jau ar ANO Drošības padomi; piekrīt PV/AP un Komisijas viedoklim, ka ES būtu jāizveido koordinācijas mehānismi visās starptautiskajās institūcijās, tostarp finanšu iestādēs; uzskata, ka šī spēja koordinēti rīkoties ir jāpaplašina, to attiecinot uz visu ANO struktūru valdēm;

33. uzskata, ka jaunais finanšu instruments "Eiropa pasaulē" un pieeja "Eiropas komanda" saistībā ar ģeogrāfisko un tematisko palīdzību un plānošanu, kā arī stratēģija "Globālā vārteja" attiecībā uz savienošanas infrastruktūras izstrādi sniedz unikālu iespēju noteikt kopīgu starpiestāžu darba kārtību, kas pienācīgi atspoguļo un novērtē ES dalībvalstu ieguldījumu, nodrošinot pievienoto vērtību multilaterālai problēmu un krīžu risināšanai pasaulē, un stiprina ES un tās dalībvalstu ietekmes spējas, tostarp daudzpusējos forumos; atkārtoti apliecina vēlmi apņēmīgi īstenot ģeogrāfiski līdzsvarotu un prioritātēs balstītu pieeju ES darbībās, palīdzībā un programmās, kas sāktas ārpus ES robežām;

34. brīdina, ka dažu neliberālu valdību vai autoritāru un totalitāru režīmu, piemēram, Ķīnas, centieni panākt un nostiprināt ietekmi, finansējot starptautiskas organizācijas, liek satraukties par finanšu antagonismu daudzpusējos forumos, un mudina gan globālā, gan ES līmenī apsvērt, kā nodrošināt attiecīgo starptautisko organizāciju un daudzpusējo forumu neatkarību un efektivitāti, pilnībā izmantojot visus ES iestāžu rīcībā esošos instrumentus, tostarp attiecīgā un vajadzības gadījumā arī pienācīgu un ilgtspējīgu ES finansējumu, kā arī finansējumu no citiem avotiem; atgādina — tas, ka vairākas dalībvalstis nokavējušas savu iemaksu termiņus, ārkārtīgi negatīvi ietekmē starptautisko organizāciju darbu un šāda dalībvalstu rīcība nav pieņemama;

35. atgādina, ka ES humānā palīdzība un attīstības palīdzība trešām valstīm ļoti bieži tiek sniegta, izmantojot ANO sistēmu; atbalsta šādu ES un ANO partnerību, taču aicina ES nodrošināt pienācīgu redzamību ES konkrētajai lomai un ieguldījumam ANO satvarā; šajā sakarībā uzsver, cik būtiski ir ES līmenī padziļināti izvērtēt gan tagadējās, gan plānotās ES un ANO partnerības, lai izvērtētu, vai ES ieguldījums ir pienācīgi redzams, nodokļu maksātāju nauda tiek izlietota atbilstīgi ES vērtībām un vai ES un tās dalībvalstīm uzticētās vadošās lomas ir samērīgas ar ES lielajām saistībām un pašaizliedzīgo darbošanos ANO sistēmā; aicina Komisiju un EĀDD veikt šādu pārbaudi un apspriesties ar Parlamentu par gūtajiem konstatējumiem un turpmāko rīcību, lai ES ieguldījums, finansiālā līdzdalība, apņēmība un pašaizliedzīgā darbošanās ANO sistēmā gūtu pienācīgu atzinību;

36. uzsver, ka atbalstam, ko ES sniedz starptautiskām organizācijām, un ES klātbūtnei daudzpusējos forumos vajadzētu būt skaidri pamanāmiem no ES dalībvalstu iedzīvotāju perspektīvas; aicina PV/AP sākt ES mēroga informācijas kampaņu par ES sniegto atbalstu starptautiskām organizācijām un ES klātbūtni, mērķiem un darbībām daudzpusējos forumos; aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis popularizēt ES aktīvo lomu daudzpusējos forumos un sniegt vairāk informācijas par ES ieguldījumu un sasniegumiem starptautiskās organizācijās, tostarp izmantojot kopīgus vēstījumus, nostājas un paziņojumus par ANO rezolūcijām;

37. uzsver, ka ES dalībvalstīm jāstiprina koordinācija attiecībā uz ANO fondiem un programmām, nosakot galvenos mērķus un vienotu pieeju virzībai, kādā darbojas valdes; uzsver, cik būtiski ir nodrošināt pārredzamību un pārskatatbildību attiecībā uz daudzpusējo organizāciju finansējumu un tēriņiem;

38. uzteic darbu, ko veic "Multilaterālisma alianse", kas ir neoficiāls valstu tīkls ar kopīgu pārliecību, ka noteikumos balstīts multilaterālisms ir vienīgā uzticamā starptautiskās stabilitātes un miera garantija un ka mūsu kopīgās problēmas var atrisināt tikai savstarpējā sadarbībā;

Multilaterālisma stiprināšana ar spēcīgākām globālām partnerībām nolūkā sasniegt kopīgus mērķus

39. uzsver, ka jāstrādā pie tā, lai multilaterālisms būtu efektīvs, uz rezultātiem orientēts, vērtībās balstīts un iekļaujošs forums, kurā valdības, pilsoniskā sabiedrība, reliģiskās aprindas, privātais sektors, akadēmiskās aprindas un citas attiecīgās ieinteresētās personas varētu efektīvi sadarboties, kalpojot globālām vērtībām un interesēm un īstenojot globālus mērķus; atzīst, cik būtiski ir saskaņot abus ārkārtīgi nozīmīgos ES mērķus, proti, palielināt ES kā globāla rīcībspēka redzamību un ietekmi un atbalstīt daudzpusējo forumu lomu; atgādina, ka šajā ziņā jārisina un jānogludina visas pretrunas un jāpauž principiāla un stingra nostāja pa vidu abiem minētajiem mērķiem, ievērojot ES pamatvērtības, idejas un intereses; norāda, ka, neraugoties uz acīmredzamajām pretrunām starp šiem abiem kritiskajiem Eiropas mērķiem, tie arī sniedz jaunas iespējas, jo lielāka ES stratēģiskā autonomija var pavērt Eiropas Savienībai iespēju daudzpusējās sarunās veidot alianses ar saviem divpusējiem partneriem, kā arī popularizēt un aizstāvēt daudzpusējas saistības divpusējo sarunu ietvaros; aicina ES un dalībvalstis konsekventi un aktīvi aizstāvēt multilaterālismu un attiecīgās daudzpusējās iestādes ikreiz, kad tās kaut kādā veidā tiek apdraudētas;

40. uzsver, cik būtiski ir turpināt daudzpusēju sadarbību drošības un aizsardzības jautājumos; uzsver, ka ES un NATO partnerības veiktais darbs un ES un EDSO sadarbība balstās uz vienotu atbalstu tādām kopīgām pamatvērtībām kā demokrātija, brīvība, cilvēktiesību un cilvēka cieņas respektēšana, tiesiskums un miera un starptautiskās sadarbības veicināšana, vienlaikus aizsargājot noteikumos balstītu starptautisko kārtību; aicina ES un NATO dalībvalstis, kuras vēl nav pievienojušās Eiropas drošības un aizsardzības iniciatīvām, izdarīt to, lai turpinātu papildināt un nostiprināt kopīgo sadarbību;

41. uzsver, ka multilaterālisms un jebkādas pašreizējās sistēmas reformas būtu jāorientē arī uz lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, kā arī sadarbību ar nevalstiskajiem rīcībspēkiem, lai palīdzētu atjaunot cilvēku uzticēšanos šīm institūcijām un nodrošinātu to leģitimitāti; uzsver, ka jārisina nelikumīgu finanšu plūsmu novēršanas un apkarošanas problēmas un jāstiprina starptautiskā sadarbība un laba prakse saistībā ar aktīvu atdošanu un konfiskāciju, tostarp veicot efektīvākus pasākumus, lai īstenotu spēkā esošās saistības, kas ietvertas ANO Pretkorupcijas konvencijā un ANO Konvencijā pret transnacionālo organizēto noziedzību; uzsver, ka ir jāīsteno efektīvi, iekļaujoši un ilgtspējīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu korupciju saskaņā ar Programmu 2030. gadam; uzsver, ka cīņa pret nelikumīgām finanšu plūsmām ir jāorganizē globālā līmenī;

42. uzsver, cik būtiski ir turpināt uzrunāt sabiedrotos un līdzīgi domājošos partnerus starptautiskās organizācijās un daudzpusējos forumos, lai konsolidētu līdzīgi domājošu valstu koalīciju, kuras apņēmušās sekot kopīgām vērtībām un mērķiem un veidot politisko dialogu un efektīvu sadarbību globālā mērogā; uzsver, ka ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgumam būtu jāpievieno nolīgums par ES un Apvienotās Karalistes ārpolitiku un sadarbību drošības jomā, kas abām pusēm ļautu labāk risināt kopējus globālās drošības un ārpolitikas problēmjautājumus; uzsver, ka šāds nolīgums arī atvieglinātu sadarbību daudzpusējās organizācijās, jo īpaši ANO, paturot prātā abu pušu daudzās kopīgās vērtības un intereses;

43. norāda, ka īpaši nozīmīgi ir ne vien tradicionālie transatlantiskie vai Eiropas partneri, kā ASV un Kanāda, kā arī Apvienotā Karaliste, Rietumbalkāni un citas dienvidu un austrumu kaimiņvalstis, bet arī citi līdzīgi domājoši demokrātiskie sabiedrotie Latīņamerikā, Indijas un Klusā okeāna reģionā un Āfrikā, kuri partnerībā var izveidot plašāku kopīgās vērtības un standartos balstītu telpu un apņemties globāli reaģēt uz globāliem izaicinājumiem, kā arī izveidot plašāku līdzīgi domājošu partneru starptautisko koalīciju; šajā sakarībā uzsver, cik liela nozīme ir dialoga un sadarbības pastiprināšanai ar līdzīgi domājošām Āfrikas valstīm un cik svarīgi ir sniegt tām atbalstu uz demokrātiju, iekļautību un labklājību balstītas Āfrikas nākotnes veidošanā, vienlaikus paturot prātā nepieciešamību cīnīties pret problēmām un drošības apdraudējumiem, ko rada klimata pārmaiņas, terorisms un organizētā noziedzība;

44. uzsver, ka ES attiecības ar Āfrikas Savienību un Latīņameriku un Karību jūras reģionu jau pašas par sevi ir vērtība un tām ir ārkārtīgi svarīga nozīme jauna multilaterālisma veidošanā; atgādina, ka kopīgajā paziņojumā "Āfrika un Eiropa: divu kontinentu kopīgais redzējums 2030. gadam" ES un Āfrikas Savienība ir paudušas apņemšanos kopīgi strādāt, lai sekmētu efektīvu multilaterālismu noteikumos balstītā starptautiskā kārtībā, kuras centrā ir ANO, un apņēmušās strādāt pie tā, lai daudzpusējos forumos paustu saskaņotākas nostājas, tiecoties mazināt globālo nevienlīdzību, stiprināt solidaritāti, cīnīties pret klimata pārmaiņām un uzlabot piekļuvi globāliem sabiedriskiem labumiem, kā tas noteikts Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam un Āfrikas Savienības programmā 2063. gadam;

45. šajā sakarībā atbalsta PV/AP, Padomes un Komisijas centienus turpināt nostiprināt ES partnerību ar Āfrikas Savienību un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopienu; atzīmē, cik būtiski ir ANO un citos daudzpusējos forumos veicināt saliedētākas nostājas starp ES, kandidātvalstīm un partnervalstīm; aicina ES izvērst spēju palīdzēt partnervalstīm un līdzīgi domājošām valstīm, tostarp izmantojot spēju veidošanu, zināšanu apmaiņu, apmācību un mērķsadarbību, lai tās efektīvāk varētu iesaistīties daudzpusējā sistēmā, kā arī aicina īstenot ar tām paraugprakses apmaiņu, lai mācītos arī no to pieredzes; atkārtoti uzsver, cik būtiski ir stiprināt pastāvošos daudzpusējos forumus ar līdzīgi domājošiem partneriem, jo īpaši ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmes;

46. uzsver, ka ir nepieciešama sadarbība starp ES un *ASEAN*, lai risinātu abām pusēm aktuālus problēmjautājumus Āzijas un Klusā okeāna reģionā; uzsver, ka ir jāpalielina reģionālo organizāciju loma ANO sistēmā, ierosinot ik gadu rīkot reģionālo organizāciju vadītāju samitu;

47. mudina Komisiju un EĀDD ierosināt jaunas iniciatīvas, lai stātos pretī ar klimatu saistītiem drošības riskiem, vienlaikus starptautiskajos forumos "reklamējot" Eiropas zaļo kursu; uzskata, ka ES būtu jāatbalsta vērienīgi CO_2 samazināšanas mērķi trešās valstīs, un uzsver, ka ES ārējās darbības centrā jābūt klimata diplomātijai, lai veicinātu globālo mieru un drošību;

48. atbalsta ES nenogurdināmo iestāšanos par vispārējām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām un šo tiesību un pamatbrīvību aizsardzību, nelokāmo atbalstu starptautisko cilvēktiesību universālai piemērošanai, aktīvo atbalstu ANO cilvēktiesību forumiem un to izmantošanu spiedīgu cilvēktiesību problēmu risināšanai, neatslābstošo atbalstu pārskatatbildības un starptautisko tiesiskuma mehānismu stiprināšanai un cīņu pret nesodāmību, kā arī iestāšanos par valstu suverenitātes un teritoriālās integritātes ievērošanu; šajā sakarībā uzsver ES atbalstu nostiprinātām un atzītām starptautiskām robežām un noraida jebkādus mēģinājumus tās mainīt ar spēku;

49. atbalsta PV/AP un Komisijas centienus panākt, lai ANO Cilvēktiesību padome rīkotos efektīvāk un strauji, rezultatīvi, ticami un bez aizspriedumiem risinātu visus cilvēktiesību jautājumus un situācijas valstīs un nodrošinātu sinerģiju ar citiem daudzpusējiem cilvēktiesību forumiem;

50. prasa, lai cilvēktiesību struktūras būtu pēc iespējas objektīvas un lai tās tiktu aizsargātas pret jebkādu tādu valstu iejaukšanos, par kurām ir zināms, ka tās ir izdarījušas cilvēktiesību pārkāpumus; šajā sakarībā uzstāj, ka ir nepieciešams definēt skaidrus standartus, kas saistīti ar cilvēktiesību, tiesiskuma un pamattiesību ievērošanu un kas jāizpilda, lai varētu pievienoties *UNHRC*, un uzskata, ka Eiropas Savienībai šajā sakarībā vajadzētu būt aktīvākai un atbalstīt visaptverošu *UNHRC* reformu;

51. atzinīgi vērtē pašreizējās ANO augstās cilvēktiesību komisāres darbu un uzskata, ka ANO augstā cilvēktiesību komisāra birojs dod unikālu iespēju iesaistīties efektīvā dialogā un sadarbībā attiecībā uz to, kā racionalizēt un stiprināt ANO cilvēktiesību sistēmas spēju nodrošināt rezultātus, tostarp pastiprinot publisko kontroli attiecībā uz dalību *UNHRC*, pienākumiem un obligātiem līdzekļu devēju pasākumiem ANO Ģenerālajā asamblejā, kuros piedalās *UNHRC* kandidāti, kā to savā kopīgajā paziņojumā ierosināja PV/AP un Komisija; atzinīgi vērtē to, ka 2021. gada 12. oktobrī tika sākts ikgadējais stratēģiskais dialogs ar ANO;

52. norāda, ka ANO cilvēktiesību komisāres darbībai piešķirtie finanšu resursi ir visnotaļ nepietiekami, turklāt daudzas valstis cenšas tos samazināt, lai gan ES jau sen ir prasījusi palielināt ANO augstā komisāra biroja finansējumu; atzinīgi vērtē ES iniciatīvas un darbības saistībā ar cilvēktiesībām ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā un ANO Drošības padomē, kā arī ES un ANO sadarbību vairākos tematiskos un konkrētām valstīm raksturīgos cilvēktiesību jautājumos;

53. prasa stiprināt sinerģiju starp VRP mehānisma ieteikumiem un brīvprātīgiem valstu pārskatiem (BVP), kas veikti saistībā ar IAM, un sasaistīt tos ar tieši uz cilvēktiesībām vērstu ES projektu plānošanu; mudina ES un tās dalībvalstis pastiprināt vēršanos pret autoritāru valstu mēģinājumiem izplatīt reakcionārus vēstījumus, kuru mērķis ir mainīt izpratni par cilvēktiesībām, uzsverot kolektīvo tiesību prevalēšanu pār individuālajām tiesībām; aicina ES atbalstīt ANO Cilvēktiesību padomē darbu, ko veic NVO un cilvēktiesību aizstāvji, pret kuriem autoritārās valstis vēršas ar aizvien lielāku spiedienu un draudiem;

54. pauž nožēlu, ka autoritāri režīmi savā labā ļaunprātīgi izmanto ANO Cilvēktiesību padomi, jo īpaši nolūkā iedragāt tās darbību un mazināt cilvēktiesību normatīvā regulējuma efektivitāti; prasa ES un tās dalībvalstīm atbalstīt ANO Cilvēktiesību padomes visaptverošu reformu;

55. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams visās ES ārējās darbībās pilnībā īstenot un sistemātiski integrēt dzimumu līdztiesības aspektu un ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III (*GAP III*); aicina ES un dalībvalstis uzņemties vadošu lomu attiecībā uz ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu; uzsver, ka sievietēm ir būtiska loma konfliktu novēršanā, miera sarunās, miera veidošanā, miera uzturēšanā, humānās palīdzības sniegšanā un rekonstrukcijā pēc konfliktiem; tāpēc uzsver, ka ES ir jānodrošina sieviešu vienlīdzīga līdzdalība un pilnīga iesaiste visos centienos saglabāt mieru un drošību, vienlaikus dzimumu līdztiesības aspektu iekļaujot visās savās ārējās darbībās;

Eiropas Parlamenta konstruktīvāka iesaiste

56. atgādina — lai zeltu un plauktu noteikumos balstīts, efektīvs, uz rezultātiem orientēts un tīklots multilaterālisms, ir svarīgi iesaistīt demokrātiski ievēlētus parlamentus, nodrošināt plašāku piekļuvi lielam ieinteresēto personu lokam un paplašināt dialogu un sadarbību ar tādām nevalstiskām struktūrām kā reģionālās valdības, pašvaldības, akadēmiskās aprindas, pilsoniskā sabiedrība un ekonomikas sektors; atbalsta starptautiskās iniciatīvas, kurās prasīta Taivānas konstruktīva dalība novērotājas statusā multilaterālu struktūru sanāksmēs, mehānismos un pasākumos, tostarp Pasaules Veselības organizācijā (PVO), Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā (*ICAO*), Starptautiskajā Kriminālpolicijas organizācijā (Interpolā) un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*); atgādina, ka demokrātiski ievēlēti parlamenti var padarīt redzamākus un ietekmīgākus multilaterālismu atbalstošus viedokļus, jo šādi iespējams panākt efektīvas politiskās reakcijas visas cilvēces labā un vēl vairāk stiprināt nepieciešamo saikni starp starptautiskām organizācijām, lēmumus pieņemošiem daudzpusējiem forumiem un iedzīvotājiem;

57. uzskata, ka ES būtu aktīvi jāpauž atbalsts attiecīgas struktūras izveidei ANO sistēmā, lai palielinātu globālās pārvaldības demokrātiskumu, demokrātisko pārskatatbildību un pārredzamību;

58. norāda uz sinerģisko lomu, kāda var būt Parlamentam, īstenojot regulāras politiskās aktivitātes un rīcībpolitikas ar ES dalībvalstu un trešo valstu parlamentiem, jo šāda darbība var stiprināt un vēl vairāk paplašināt līdzīgi domājošu valstu koalīciju starptautiskās organizācijās un daudzpusējos forumos un palielināt tās spēju panākt pozitīvu ietekmi; uzskata, ka būtu jāapsver iespēja izveidot Parlamenta delegāciju ANO, īpaši pievēršoties ANO Ģenerālajai asamblejai un citām starptautisko organizāciju un daudzpusējo forumu parlamentārajām dimensijām, lai stiprinātu parlamentāro saikni un dialogu ar ANO sistēmu un citiem attiecīgiem daudzpusējiem forumiem un nodrošinātu demokrātisku dialogu un stratēģiskas diskusijas ES starpiestāžu līmenī;

59. uzsver, ka ES būtu jāatbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir ANO lēmumu pieņemšanas procesā lielākā mērā ņemt vērā pilsoniskās sabiedrības viedokli; aicina veidot ANO sistēmā jaunus forumus, kas ļautu pilsoniskajai sabiedrībai iesaistīties politiskā dialogā ar ANO, un efektīvi izmantot jau pastāvošos forumus;

60. uzskata, ka Parlamenta birojiem pilsētās, kurās atrodas ES ārējai darbībai nozīmīgas ANO struktūras vai starptautiskās organizācijas, ir būtu jāvēršas pie šīm struktūrām un organizācijām un jāaptver to aktivitātes, lai izveidotu ciešāku saikni starp centieniem, saistībām un koncepcijām, kas saistītas ar multilaterālismu ES un Eiropas Parlamenta līmenī; uzskata, ka būtu jāapsver, kā Parlamentam maksimāli palielināt sinerģiju starp parlamentu sadarbības delegācijām, komitejām un Parlamenta dienestiem, kas nodarbojas ar vēlēšanu novērošanu un demokrātijas atbalstu, lai ar šo Parlamenta struktūru aktivitātēm vēl vairāk stiprinātu ES ārējo darbību; uzsver Parlamentu savienības (*IPU*) darba nozīmi;

61. paužatbalstu Parlamenta lomai gan parlamentāro un spēju veidošanas pasākumu un globālās demokrātijas atbalstīšanā, gan tā īpašajai lomai parlamentārajā mediācijā un dialogā, cita starpā izmantojot Žana Monē dialogu; uzsver pievienoto vērtību, kāda ir Parlamenta īpašajai lomai dialoga veicināšanā un paraugprakses un demokrātijas standartu kopīgošanā;

62. atgādina, ka Parlamentam kā demokrātiskai pārstāvības iestādei ir ārkārtīgi svarīga loma, proti, tas var būt unikāls publiskais forums un nodrošināt unikālu perspektīvu multilaterālisma veicināšanai; uzskata, ka Parlamentam būtu jāturpina regulāri uzaicināt augsta līmeņa vadītājus no attiecīgām starptautiskām organizācijām, lai apspriestu kopīgas intereses un prioritātes; uzskata, ka nolūkā stiprināt daudzpusējo forumu parlamentāro dimensiju Parlamentam savās telpās ik gadu

būtu jārīko G7 un G20 valstu runaspersonu konference; prasa stiprināt strukturētu dialogu starp Parlamentu un ANO sistēmu; šajā sakarībā uzsver, cik būtiski ir rīkot regulāras sanāksmes, lai apmainītos viedokļiem starp Ārlietu komiteju, citām attiecīgām komitejām un ES delegāciju vadītājiem ANO struktūrās Ņujorkā un Ženēvā, kā arī starp komitejām un to ES dalībvalstu misiju vadītājiem, kuras ir pastāvīgās vai rotējošās ANO Drošības padomes locekles; uzsver Ārlietu komitejas un tās apakškomiteju ikgadējo delegāciju konstruktīvo ieguldījumu darbā, kas notiek ANO mītnē Ņujorkā; prasa padarīt oficiālas vairākas ES un ANO Drošības padomes neformālās sesijas; mudina izveidot oficiālu asociāciju starp Parlamentu un ANO Ģenerālo asambleju;

Multilaterālisms kā virzītājspēks neatliekamu globālu problēmu risināšanā

63. uzsver daudzpusējās sistēmas būtisko ieguldījumu klimata pārmaiņu risināšanā; prasa vēl vairāk pilnveidot, nostiprināt un institucionalizēt pašreizējos daudzpusējos satvarus, kas tiek izmantoti, cenšoties apkarot klimata pārmaiņas, piemēram, ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*), kam pievienojušās 197 valstis, tostarp visas ANO dalībvalstis, līdz ar to dalība tajā ir teju universāla, un šajā ziņā aicina ieviest pārskatatbildības mehānismus un konkrētus principus, kas nodrošinātu šo struktūru mandātu efektivitāti; uzsver, ka jāstiprina globālā rīcība cīņā pret klimata pārmaiņām, jo tikai ar kolektīvu, tūlītēju un vērienīgu globālu rīcību pasaule var ierobežot temperatūras pieaugumu līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta temperatūru;

64. uzskata, ka cīņā pret globālo sasilšanu industrializētām valstīm būtu jāatbalsta jaunattīstības valstis pārejā no fosilā kurināmā uz zaļo enerģiju un šajā ziņā ne tikai jāpiešķir finansējums, bet arī jānodod speciālās zināšanas un tehnoloģija;

65. atgādina, cik svarīgi ir pievērsties īstenošanai valstu līmenī, proti, jāpieņem un jāīsteno nacionāli noteiktais devums (NND), vienlaikus panākot, ka starptautiskā sabiedrība kolektīvi cenšas sasniegt Parīzes nolīguma mērķus multilaterālā līmenī; aicina valdības noteikt vērienīgus NND, bez kuriem netiks sasniegts mērķis ierobežot temperatūras pieaugumu līdz 1,5 grādiem, un aicina valdības citai citu mudināt iet uz šo mērķi;

66. atgādina, cik svarīgi ir cieši sadarboties ar lielākajiem emisiju radītājiem, pret klimata pārmaiņām neaizsargātām valstīm un transatlantiskajiem partneriem, lai ANO Klimata pārmaiņu konferencē 2022. gadā panāktu progresu 2030. gadam izvirzītā mērķrādītāja sasniegšanā; prasa turpināt daudzpusējos centienus mobilizēt finansējumu IAM un klimatam, tostarp aicina 50 % no klimata finansējuma atvēlēt pielāgošanās pasākumiem; atzinīgi vērtē 2021. gadā notikušās Klimata pārmaiņu konferences (COP26) centienus definēt dezinformāciju, kas saistīta ar klimata pārmaiņām;

67. atgādina, ka vides tiesību pārkāpumi būtiski ietekmē daudzus cilvēktiesību aspektus, tostarp tiesības uz dzīvību, pašnoteikšanos, pārtiku, ūdeni, veselību, kā arī kultūras, pilsoniskās un politiskās tiesības; uzsver, ka bioloģiskā daudzveidība un cilvēktiesības ir savstarpēji saistītas un savstarpēji atkarīgas, un atgādina par valstu saistībām cilvēktiesību jomā, proti, aizsargāt bioloģisko daudzveidību, no kuras minētās tiesības ir atkarīgas, šādai aizsardzībai cita starpā ietverot iedzīvotāju līdzdalību ar bioloģisko daudzveidību saistītu lēmumu pieņemšanā un piekļuves nodrošināšanu iedarbīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem lietās, kas saistītas ar bioloģiskās daudzveidības zudumu un degradāciju; pauž atbalstu jauniem starptautiska līmeņa normatīviem centieniem attiecībā uz noziegumiem pret vidi; šajā sakarībā mudina ES un dalībvalstis veicināt ekocīda atzīšanu par starptautisku noziegumu saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) Romas statūtiem;

68. atgādina par daudzpusējo forumu būtisko lomu Covid-19 pandēmijas radīto problēmu risināšanā un uzsver šo situāciju kā piemēru šādu forumu nozīmei sabiedrības veselības un globāla veselības aprūpes tvēruma veicināšanā un aizsardzībā visā pasaulē; atzinīgi vērtē Covid-19 vakcīnu globālās pieejamības iniciatīvas (*COVAX*) gaitu, kas ir vēl nebijis starptautiskās solidaritātes piemērs, un pateicas tās sponsoriem un atbalstītājiem, vienlaikus uzsverot, ka jāturpina ziedošana un jāpalielina resursi, kā arī jāuzlabo spējas saražot un izplatīt vakcīnas, lai vakcīnas un ārstēšana bez maksas būtu pieejamas visām valstīm, turklāt lai visas valstis tās varētu saņemt laikus;

69. atzinīgi vērtē darbu, ko pandēmijas apkarošanā veikusi PVO, pieņemot lēmumus, kas balstīti uz zinātnes atziņām un pierādījumiem, un nodrošinot neatkarīgu kontroli un pārskatatbildību par PVO īstenoto Covid-19 pandēmijas pārvaldību; uzsver, ka jāstiprina PVO pilnvaras un izpildes spējas, jo īpaši attiecībā uz datu kopīgošanu un resursu mobilizāciju, kā arī jāreformē PVO Ārkārtas komitejas lēmumu pieņemšanas process un jāievieš PVO lēmumu un apsvērumu izpildes mehānismi;

70. atzinīgi vērtē atbilstoši visu 194 PVO dalībvalstu 2021. gada 31. maijā pieņemtajam lēmumam sākto darbu pie jauna starptautiska līguma par pandēmijām; mudina ES strādāt daudzpusējo organizāciju ietvaros, lai uzlabotu globālos mehānismus pandēmiju novēršanai un apkarošanai, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta starptautiskajā reakcijā uz Covid-19 pandēmiju;

71. prasa stiprināt tiesību aktus un normatīvo regulējumu un veicināt saskaņotu politiku, lai panāktu efektīvu piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem, tostarp piemērojot tiesību aktus un īstenojot rīcībpolitikas, ar ko nodrošina plašāku piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem, produktiem un vakcīnām, jo īpaši attiecībā uz visatstumtākajām grupām;

72. prasa sadarboties starptautiskā līmenī, lai sistēmiski integrētu dzimumu līdztiesības perspektīvu veselības politikas nostādņu izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā, ņemot vērā visu sieviešu un meiteņu specifiskās vajadzības un tiecoties ar veselības politiku un veselības sistēmu īstenošanu panākt dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm;

73. mudina ES veicināt Apvienoto Nāciju Organizācijā centienus apkarot terorismu, īstenojot un atjauninot četrus pīlārus Apvienoto Nāciju Organizācijas Globālajā terorisma apkarošanas stratēģijā, kuru Ģenerālā asambleja apstiprināja 2006. gada septembrī;

74. prasa ieviest īpašus pasākumus bērnu aizsardzībai, jo Covid-19 pandēmija varētu īpaši saasināt viņu neaizsargātību, tostarp attiecībā uz bērnu piekļuvi veselības aprūpei, izglītībai, pārtikai par pieņemamu cenu, tīram ūdenim, sanitārijai un pienācīgiem mājokļiem; atkārtoti norāda uz klimata pārmaiņu un videi nodarītā kaitējuma negatīvo ietekmi uz bērnu tiesību ievērošanu;

75. uzsver, ka vajadzīga turpmāka daudzpusēja rīcība ekonomikas pārvaldības jomā, jo īpaši attiecībā uz nodokļiem; atzinīgi vērtē virzību, kas noteikta G20 iekļaujošajā satvarā, kurš izveidots darbam ar nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (*BEPS*) jautājumiem, un šīs struktūras jaunāko priekšlikumu noteikt uzņēmumu ienākuma nodokļa minimālo likmi 15 % apmērā, un topošo pīlāru, kas ļaus panākt taisnīgāku nodokļu uzlikšanas tiesību pārdali; pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu iekļaut pašu resursos summu, kas atbilstu 15 % no lielāko un ienesīgāko starptautisko uzņēmumu atlikušās peļņas daļas, kura saskaņā ar minēto vienošanos tiktu pārdalīta ES dalībvalstīm; mudina starptautisko sabiedrību censties pastiprināt integrāciju šajā jomā, lai izvairītos no negodīgas prakses un ļaunprātīgas izmantošanas; prasa paplašināt starptautisko standartu un normu piemērošanu šajā politikas jomā; atgādina, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) ir būtiska nozīme pasaules tirdzniecības regulēšanā un sekmēšanā;

76. norāda, ka Eiropas Savienībai ir cieši jāsadarbojas ar līdzīgi domājošiem partneriem, lai modernizētu PTO un apgādātu to ar instrumentiem, ar kuriem risināt 21. gadsimta tirdzniecības problēmjautājumus, tostarp saistībā ar digitālo revolūciju un zaļu, taisnīgu un ilgtspējīgu pārkārtošanos; aicina ES sadarbībā ar visām PTO dalībvalstīm virzīt pozitīvu reformu programmu un 12. ministru konferencē nākt klajā ar konkrētu darba plānu; atzīst, ka daudzpusējo tirdzniecības sarunu progresa virzītājspēks ir bijusi ES un ASV sadarbība;

77. uzsver, cik būtiski ir īstenot un atbalstīt iniciatīvas, kas vērstas pret nodokļu apiešanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un korupciju; atbalstīt ANO līmenī veikto darbu nodokļu jautājumos, kas dotu iespēju jaunattīstības valstīm paust viedokli nodokļu lietās; darbu, kas vērsts uz straujāku sarunu virzīšanu jautājumos par efektīvu rīcības kodeksu cīņai pret starptautisku nodokļu apiešanu, šajā nolūkā izmantojot nodokļu informācijas apmaiņas nolīgumus (*TIEA*);

78. norāda uz multilaterālisma nozīmi jaunu problēmjautājumu un mūsdienu situāciju risināšanā, piemēram, saistībā ar bioloģiskās daudzveidības zudumu, kiberdrošību, biotehnoloģiju, digitalizāciju, ģeopolitiskajām darbībām un pārvaldību polārajos reģionos, mākslīgo intelektu un jauniem apdraudējumiem, piemēram, tehnoloģiju iespējotu viltus ziņu izplatīšanu, viltus zinātni un dezinformāciju; uzskata, ka ekspertiem, zinātniekiem un attiecīgiem pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem būtu jāiesaistās multilaterālos daudzu ieinteresēto personu forumos;

79. atzinīgi vērtē ES un ASV Tirdzniecības un tehnoloģiju padomes (*TTC*) izveidi;

80. atgādina, ka ir svarīgi visās politikas jomās integrēt dzimumu līdztiesības principu un mērķi;

81. atzinīgi vērtē ANO ģenerālsekretāra centienus pilnveidot un koordinēt Apvienoto Nāciju Organizācijas digitalizāciju, lai internets stiprinātu ANO pīlārus: mieru un drošību, cilvēktiesības un attīstību;

82. uzsver, ka atjaunots multilaterālisms var pozitīvi ietekmēt digitālo pārkārtošanos ne vien tāpēc, ka tas var nodrošināt spēcīgu sviras efektu IAM īstenošanā, bet arī tāpēc, ka ir steidzami nepieciešams noteikt pamata standartus un normas un risināt ar šādu pārkārtošanos saistītos riskus un problēmas;

83. atgādina — saskaroties ar aizvien vērienīgāku, uzstājīgāku un agresīvāku Ķīnas politiku, ES un tās demokrātiskajiem līdzīgi domājošiem partneriem būtu jākoordinē darbība daudzpusējos forumos tehnoloģiju demokrātijas aliansē, lai atbalstītu noteikumos balstītu starptautisko sistēmu, cīnītos pret autoritāru koordināciju, kuras mērķis ir kontrolēt starptautiskos forumus, un, ieviešot standartus un globālus noteikumus, nodrošinātu, ka jauno tehnoloģiju centrā joprojām ir cilvēks;

84. atzīmē, ka uz digitālo pasauli būtu jāraugās arī kā uz ļoti svarīgu jaunu nodokļu avotu;

85. uzstāj uz multilaterālisma centrālās nozīmes saglabāšanu efektīvai kārtības uzturēšanai kosmosā un prasa padziļināt pašreizējās iniciatīvas un uzsākt jaunas iniciatīvas, kas būtu vērstas uz to, lai kosmosa izmantošana joprojām kalpotu tikai miermīlīgiem mērķiem; uzsver, ka kosmosa izmantošana būtu jāreglamentē ar uzlabotu starptautisko noteikumu un standartu kopumu un sistēmu, kam mērķis ir garantēt ilgtermiņa, ilgtspējīgu, atbildīgu un miermīlīgu kosmosa izmantošanu;

86. aicina ES būt aktīvākai, izstrādājot starptautisku satvaru uz cilvēku vērstām un uzticamām MI tehnoloģijām, jo īpaši attiecībā uz autonomām ieroču sistēmām;

87. uzsver, cik svarīga ir multilaterāla sadarbība starp līdzīgi domājošiem partneriem, lai apkarotu ļaunprātīgu un manipulatīvu dezinformāciju, ko īsteno valstiski un nevalstiski rīcībspēki; uzsver, cik būtiski ir ES uzņemties globālo vadību, izstrādājot starptautiskas definīcijas, normas un principus šo jautājumu risināšanai, tostarp attiecībā uz ārvalstu iejaukšanos vēlēšanās;

88. uzsver Parlamenta nozīmīgo lomu, proti, IAM un Parīzes nolīguma mērķu īstenošanas ciešu uzraudzību un atbalstīšanu, kas ietver bioloģiskās daudzveidības, dabiskās vides un tās resursu saglabāšanu, tostarp cenšoties ne vien uzraudzīt progresu, bet arī sekmēt resursu piešķiršanu un ierosināt uzlabojumus vai konkrētus priekšlikumus; uzsver divas stratēģiskās pamatidejas, kas paustas Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra Antoniu Guterreša priekšlikumā "Mūsu kopīgā programma", proti, ir vajadzīgs globāls jaunais kurss un jauns sociālais līgums; norāda, ka šīs idejas varētu realizēt ar ļoti konkrētiem pasākumiem, piemēram, spēcināt Globālo zaļo fondu un ieviest finansiālā atbalsta mehānismu valstīm, kurām ir lielas parādsaistības, ar nosacījumu, ka tās īsteno IAM un apkaro nabadzību;

89. mudina Savienību visos daudzpusējos forumos, piemēram, *UNESCO*, nodrošināt Eiropas kultūras un vēstures mantojuma aizsardzību, saglabāšanu un aizstāvību;

90. uzsver, cik būtiski ir pasaules līmenī risināt dzimumu līdztiesības jautājumu un cīnīties par sieviešu, meiteņu un atstumtu grupu nediskrimināciju un pamattiesībām, kas ietver seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesības; sagaida, ka Komisija, dalībvalstis un EĀDD sistemātiski integrēs ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III (*GAP III*) visās ārējās darbībās, tostarp iesaistīsies daudzpusējā līmenī un cieši sadarbosies ar partnervalstu valdībām, pilsonisko sabiedrību, privāto sektoru un citām galvenajām ieinteresētajām personām; aicina Komisiju un EĀDD stiprināt sinerģiju ar partneriem, lai kopīgi panāktu progresu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā un sekmīgi īstenotu starptautiskos dzimumu līdztiesības mērķus; uzsver, ka ES jāuzņemas vadošā loma starptautiskajā sabiedrībā un jāstiprina centieni izskaust seksuālas un dzimumbalstītas vardarbības izmantošanu par ieroci bruņotos konfliktos;

91. prasa visaptveroši ratificēt un efektīvi īstenot Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu; steidzami aicina izskaust visu veidu rasu diskrimināciju, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, tostarp likumdošanu; atzīst izglītības un kultūras izšķirīgo lomu cilvēktiesību veicināšanā un rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar to saistītās neiecietības intersekcionālā apkarošanā, jo īpaši nolūkā popularizēt iecietības, iekļaušanas un cieņas pret etnisko, reliģisko un kultūras daudzveidību principus un novērst ekstrēmistu rasistisku un ksenofobisku kustību un ideju izplatīšanos; atkārtoti norāda, ka jānodrošina pirmiedzīvotāju, tostarp sieviešu un meiteņu, vienlīdzīga tiesiskā aizsardzību un līdztiesība tiesās, pilnvērtīgas iespējas un nedalīta un efektīva līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesos un politiskajās, ekonomiskajās, sociālajās un kultūras norisēs; prasa stiprināt personu ar invaliditāti aizsardzību un lielāku uzmanību pievērst personām, kuras saskaras ar intersekcionālu diskrimināciju, jo īpaši sievietēm un pirmiedzīvotājiem ar invaliditāti;

92. aicina ES pastiprināt daudzpusējo sadarbību starptautiskā tiesiskuma jomā, ņemot vērā, ka pieaug starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumu skaits; aicina ES un tās partnerus attīstīt un izmantot jau esošos starptautisko struktūru, piemēram, ANO Cilvēktiesību padomes, ANO īpašo procedūru, ANO īpašo referentu, EDSO mehānismu, Eiropas Padomes vai starptautisko tiesu instrumentus, lai uzlabotu valstisko un nevalstisko rīcībspēku atbilstību starptautiskajām tiesībām un veicinātu universālās jurisdikcijas principa piemērošanu valstu iekšējās tiesu sistēmās; aicina ES stiprināt Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) lomu un palielināt tās darbinieku skaitu, sniedzot spēcīgu diplomātisko, politisko un finansiālo atbalstu; mudina Komisiju, PV/AP un dalībvalstis aicināt visas multilaterālo institūciju dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas Romas statūtus, tos ratificēt;

93. aicina Komisiju strauji pabeigt korporatīvās rūpības regulējuma izstrādi un sadarboties ar līdzīgi domājošiem partneriem, lai vērstos pret autoritāru un totalitāru režīmu smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem un līdz ar to nodrošinātu ilgtspējīgas un noturīgas globālās piegādes ķēdes apstākļos, kad nākas cīnīties pret autoritāru un totalitāru režīmu ļaunprātīgu ietekmi;

94. prasa īstenot starptautisku politiku aizsardzības un atbalsta nodrošināšanai apdraudētajiem cilvēktiesību aizstāvjiem; nosoda atsevišķu valdību represīvos pasākumus, ar kuriem tās vēršas pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām, aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, reaģējot uz šo organizāciju un personu likumīgo sadarbību ar starptautiskajām struktūrām, un aicina Padomi un PV/AP sistemātiski un skaļi reaģēt uz katru šādu atgadījumu; aicina ES — nolūkā izbeigt nesodāmību, novērst vardarbību pret žurnālistiem un veicināt pasākumus žurnālistu drošības uzlabošanai — atbalstīt aicinājumu izveidot ANO pastāvīgu mehānismu tādu noziegumu izmeklēšanai, kuri vērsti pret žurnālistiem, un ar mērķētām sankcijām vērsties pret tiem, kuri ir atbildīgi par žurnālistu iebiedēšanu vai vardarbības aktu pasūtīšanu;

95. atkārtoti aicina ES darīt vairāk, lai valstis uzņemtos stingrākas multilaterālas saistības rast ilgtspējīgus politiskus risinājumus pašreizējiem konfliktiem un nodrošināt, ka konfliktu novēršanas un starpniecības politikas uzmanības centrā ir cilvēktiesību ievērošana; atgādina, cik svarīga ir starptautiskā miera uzturēšana un konfliktu risināšana, kā arī ES atbalsts attiecīgajām misijām; uzsver, ka jāizvirza skaidri mērķi, jānodrošina skaidra izpildes spēja un efektīvi mehānismi, tostarp jāievēro sieviešu tiesības saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 un visām secīgi pieņemtajām rezolūcijām; prasa reformēt attiecīgās struktūras, lai izbeigtu to darbinieku nesodāmību, kuri vainojami ļaunprātīgā izmantošanā un seksuālā vardarbībā militāro operāciju un civilo misiju laikā, kā arī citu multilaterālo aģentūru, biroju un struktūru darbinieku nesodāmību šajā ziņā, un aicina izveidot funkcionējošus un pārredzamus uzraudzības un pārskatatbildības mehānismus;

96. uzsver, ka multilaterālo organizāciju panākumiem ir izšķirīga loma, tiecoties atjaunot sabiedrības uzticēšanos demokrātijai, liberālismam un noteikumos balstītai pasaules kārtībai;

97. uzsver, ka atvērtai, iekļaujošai, noteikumos balstītai un nediskriminējošai daudzpusējai tirdzniecības sistēmai ir jābūt būtiskam globālās tirdzniecības liberalizācijas virzītājspēkam un tai jāsekmē progresīva ekonomikas izaugsme, konkurētspēja un inovācija, darbvietu radīšana, dzīves apstākļu uzlabošanās, ienākumu pieaugums, ilgtspējīgas ekonomikas attīstības veicināšana un cīņa pret klimata pārmaiņām, tādējādi stiprinot labklājību, mieru un drošību saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem IAM; turklāt norāda uz daudzpusējās tirdzniecības sistēmas lomu prognozējamas tirdzniecības vides veicināšanā ar savstarpēju, pārredzamāku un taisnīgāku tirdzniecības noteikumu un regulējuma izstrādi un ieviešanu konsekventā, īstenojamā un saskanīgā veidā; atgādina par 2021. gada novembra ziņojumā "EU exports to the world: effects on employment" ("ES eksporta ietekme uz nodarbinātību") pausto konstatējumu, ka eksports Eiropas Savienībā dod darbu vairāk nekā 38 miljoniem cilvēku; aicina Komisiju turpināt īstenot komunikācijas pasākumus, lai informētu par šiem

konstatējumiem, un veicināt izpratni par starptautiskās tirdzniecības priekšrocībām un pozitīvajiem aspektiem; tomēr uzskata, ka ir jāatjauno uzticēšanās multilaterālajām institūcijām, ņemot vērā globālos problēmjautājumus, jo īpaši attiecībā uz kopīgu iniciatīvu īstenošanu globālo sabiedrisko labumu nodrošināšanai, raugoties uz izmaiņām pasaules varas dinamikā; atkārtoti uzsver ES lomu šajā procesā;

98. pauž nožēlu par to, ka dažviet globālajā ekonomikā veidojas un pastiprinās tendences ieviest protekcionismu un izmantot tirdzniecību kā līdzekli spiediena izdarīšanai, tādējādi izraisot traucējumus un radot ģeopolitisku spriedzi; atgādina, ka nacionālistiska ekonomikas politika, kas pārkāpj iedibināto starptautisko tirdzniecības tiesību noteikumus un musina tirdzniecības partnerus uz atbildes sankcijām, ir mūsu globalizētās tirdzniecības sistēmas antitēze; aicina vēl vairāk pastiprināt ES tirdzniecības noteikumu izpildes centienus un turpināt tādu autonomu tirdzniecības instrumentu kopuma izstrādi kā, piemēram, instrumenti, ar ko vēršas pret ekonomisku spiedienu un kropļojošām subsīdijām, un starptautiskā iepirkuma instruments, kā arī galvenā tirdzniecības nolīgumu izpildes uzrauga amata vietas izveide, lai reaģētu uz šo jauno problemātiku; atzīmē, ka mērķis ir PTO panākt reformētu un pienācīgi darbojošos multilaterālu noteikumu kopumu, kura centrā būtu efektīvi funkcionējoša strīdu izšķiršanas sistēma; tomēr uzsver, ka ir jāturpina ar pilnu apņēmību censties reformēt PTO, lai palielinātu tās efektivitāti, iekļaujošo raksturu, pārredzamību un leģitimitāti kā noteikumos balstītas, atvērtas, taisnīgas un ilgtspējīgas globālās ekonomikas stūrakmeni, un pievērsties sarežģījumiem un riskiem, ko rada ekonomikas, kuras nedarbojas pēc tirgus ekonomikas principiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2021. gada februāra paziņojumam par tirdzniecības politikas pārskatīšanu pievienoto pielikumu, kurā ieskicēta vispusīga pieeja PTO modernizācijai; uzsver — lai veicinātu noteikumos balstītas globālās tirdzniecības progresu, efektīvai ES iesaistei jābalstās uz tālredzīgu pieeju tirdzniecībai;

99. atzinīgi vērtē to, ka PTO 12. Ministru konference noslēgusies ar panākumiem, un atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu noteikumos balstītai tirdzniecības sistēmai, kurai būtu jāveicina globālu uzdevumu risināšana, ejot roku rokā ar zaļo pārkārtošanos, digitālo revolūciju un cīņu pret nevienlīdzību; mudina PTO valstis nekavējoties īstenot pieņemtos lēmumus un, gatavojoties 13. Ministru konferencei, strādāt pie organizācijas reformas, lai padarītu PTO pilnībā funkcionālu un atbilstīgu veicamajiem uzdevumiem; pauž nožēlu, ka 12. Ministru konferencē netika skatīti dzimumu līdztiesības aspekti tirdzniecības kontekstā, un aicina šim jautājumam atvēlēt centrālu vietu 13. Ministru konferencē;

100. uzsver, ka demokrātiskā, leģitīmā, atbildīgā un pārredzamā globālajā pārvaldībā būtu vairāk jāiesaista parlamentārās struktūras, jo tiešās vēlēšanās ievēlētie parlamenta deputāti var nodrošināt būtiski nozīmīgu saikni starp iedzīvotājiem un multilaterālo sistēmu; uzsver, cik svarīgs ir horizontāls un saskaņots multilaterālisms, kā arī darbs, ko šajā sakarībā veic Eiropas Parlamenta un Parlamentu savienības kopīgi rīkotā parlamentārā konference PTO jautājumos; uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai parlamentāriešiem būtu labāka piekļuve tirdzniecības sarunām un lai viņi būtu iesaistīti sarunu mandātu izstrādē un PTO lēmumu īstenošanā, kā arī sarunās par tirdzniecības jautājumiem citās multilaterālās struktūrās un iestādēs; atkārtoti uzsver, ka ES un visām PTO dalībvalstīm ir jāuzlabo informācijas apmaiņa ar ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību, uzņēmēju organizācijām un plašākām uzņēmēju aprindām; aicina Komisiju padziļināt sadarbību ar visām attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Starptautisko Darba organizāciju, ANO sistēmu, G7, ESAO, Pasaules Banku un Starptautisko Valūtas fondu, un uzsver minēto organizāciju lomu atvērtas, noteikumos balstītas tirdzniecības sistēmas sekmēšanā;

101. atzinīgi vērtē to, ka PTO cieši sadarbojas ar PVO un citām starptautiskām organizācijām, tiecoties nodrošināt, lai tirdzniecībai būtu konstruktīva loma pandēmijas un tai sekojošās krīzes novēršanā un globālās ekonomikas atlabšanas atbalstīšanā; uzsver, ka Covid-19 pandēmija uzskatāmi parādīja, ka mūsu starptautiskajām institūcijām ir trūkumi; aicina Komisiju analizēt Covid-19 pandēmijā gūto pieredzi un sadarboties ar globālajiem partneriem, lai šo pieredzi ņemtu vērā reformu darba kārtībā; prasa pieņemt vērienīgu iniciatīvu tirdzniecības un veselības jomā; pieņem zināšanai PTO ieceres paplašināt savas pilnvaras, lai palielinātu ietekmi publiskajā telpā, vairāk iesaistoties tādu jautājumu risināšanā kā veselība, ilgtspēja, nevienlīdzīga labklājība, dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm atbilstoši IAM un Parīzes nolīgumam; uzskata, ka šie būs svarīgi soļi organizācijas reformu procesā līdztekus tās pamatfunkcijām, t. i., ieviest daudzpusējus tirdzniecības noteikumus, samazināt tirdzniecības šķēršļus un nodrošināt līdzekļus regulētai tirdzniecības strīdu izšķiršanai starp organizācijas biedriem;

102. aicina Padomi īstenot vērienīgākus centienus noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumus ar trešām valstīm; atzīmē, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi palielina valstu ekonomisko mijiedarbību un savstarpējo atkarību un līdz ar to var kalpot kā virzītājspēks aktīvākai un vērienīgākai iesaistei multilaterālā līmenī;

103. aicina Padomi, Komisiju un PV/AP pienācīgi ņemt vērā šo ziņojumu, formulējot ES prioritātes ANO Ģenerālās asamblejas 77. sesijai, kā arī saistībā ar citām starptautiskām organizācijām un multilaterāliem forumiem;

o

o o

104. uzdod priekšsēdētājai šo ieteikumu nosūtīt Padomei, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai un informēšanas nolūkā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.